The Oldest Slovene Daily in Ohio

Best Advertising Medium

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

Najstarejši slovenski dnevnik v Ohio

Oglasi v tem listu so uspešni

VOLUME XIX. — LETO XIX. CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, (SREDA) NOVEMBER 18, 1936. ŠTEVILKA (NUMBER) 273

GREEN JE PROTI IZKLJUČITVI 'UPORNIH' UNIJ

Predsednik A. D. F. svari konvencijo pred drastičnimi ukrepi. Pravi, da bo najbolje, da se počaka nadaljnega razvoja.

TAMPA, Florida. — William Green, predsednik Ameriške delavske federacije, je sinoči izjavil, da odločno nasprotuje temu, da bi konvencija izključila suspendirane unije, ki so se pridružile Johnu L. Lewisu in njegovemu Odboru za industrijsko organizacijo. "Najpametnejša in najboljša pot za konvencijo bo, da ne podvzame kakršne drastične akcije", je dejal Green pred časnikarskimi poročevalci. "Moje mnenje je, da bo najbolje, da mirovni odbor, ki ga je imenoval eksekutivni odbor, nadalje posluje, poravljen razpravljati (o pojenju) z zastopniki Odbora za industrijsko organizacijo, kar se bo ta odločil, poslati zastopnike. Konvencija naj da eksekutivnemu odboru polno moč, da bo lahko reševal situacijo, kakor mu bodo narekovale razmere."

Po znamenja ne lažejo, bo konvencija najbrž odobrila suspenzijo teh unij, obenem pa pustila vrata odprta za nadaljne mirovne manevre. To je, kar si želi Green. Če bi se vsi mirovni poskusi izjalovili, bi imel eksekutivni odbor moč, odvzeti upornim unijam čarter in poslovnico. Eksekutivni odbor federacije je suspendiral te unije zaradi njihove kampanje za masno organiziranje delavstva v velikih industrijah na industrijski podlagi. To je bilo po Greenovem mnenju "uvajanje nečistega unionizma."

Wisconsinska delavska federacija pa predlaga enoletno karenco. Zadevna resolucija predlaga, da se omenjene unije povabijo nazaj v federacijo, da jim dovoli organizirati jeklarje in avtne delavce na industrijski podlagi in da naj poslednja prihodnja konvencija konkretno javno odloča o vprašanju industrijskega unionizma.

John P. Frey, načelnik departmenta kovinarskih strok in Lewisov sovražnik, pa je predložil dve resoluciji: eno, ki poziva izključitev upornih unij iz federacije in drugo, ki določa bojkotiranje izdelkov, ki jih producirajo člani teh unij. Z druge strani pa je prišlo osem resolucij, ki po vrsti obsojajo korak eksekutive federacije, s katerim so bile omenjene unije suspendirane.

Včeraj je konvencija poslušala razne govore. Kongresnik Vinson iz New Yorka je priporočal boj za zakonodajo, ki bi zagotovila delavcem več koristi od industrijskega napredka. Vseh resolucij je bilo dozdaj vloženih 103, med njimi tudi resolucija za osvoboditev Toma Mooneyja in Angela Herndona, proti unijskemu diskriminiranju črncev, za protilinčarsko zakonodajo, za bojkotiranje Hearstovega časopisja, za ustanovitev neodvisne delavske stranke in za 30-urni delavski teden.

Še 7 in pol milijona brezposelnih l. 1937!

Tako pravi Harry L. Hopkins, ki smatra, da je brezposelnost stalni problem, s katerim se bo morala zvezna vlada pečati tudi v bodoče.

WASHINGTON. — Kdor misli, da je brezposelnost v Združenih državah začasen, bežen pojav, ki bo prej ali slej izginil, naj vpraša za mnenje o tem zveznega načelnika javnih del Harry L. Hopkinsa, ki mu bo povedal, da se moti, kakor je to povedal včeraj na konferenci ameriških županov, ki se vrši v Washingtonu. Hopkins je dejal, da bomo imeli prihodnje leto še 6 in pol do 7 in pol milijona brezposelnih in da je že čas, "da začno ljudje razmišljati, kaj bodo storili z njimi." Tudi če se bo gospodarsko okrevanje dežele nadaljevalo v dosedanjem tempu, pravi Hopkins, bo morala zvezna vlada dalje trošiti težke milijone za relif in relifna dela.

"Jaz vam ne želim naslikati docela črne slike", je govoril Hopkins županom. "Mislim pa, da je napočil čas, da ljudstvo te dežele pogleda dejstvom v obraz ter začne razmišljati, kaj bo spričo njih ukrenilo. Z razumnostjo in uvidevnostjo se ta problem lahko reši na način, s katerim se ne bo škodovalo nikomur, dočim bo prinesel deželi in ljudstvu kot celoti največjo dobo zdravja in blagostanja, ki je bila v kaki deželi kdaj dosežena."

Nato je navedel sledeča dejstva, o katerih bo morala dežela razmišljati:

Dasiravno je bizniška produkcija samo še 10 odstotkov pod višino iz l. 1929, ko je bila na višku, je še zmerom okrog osem do enajst milijonov delavcev brez dela; industrija in trgovina bosta nemara dosegli višino iz l. 1929 prihodnje leto, toda vzlic temu bo imela dežela še 6 in pol do 7 in pol milijona brezposelnih; prebivalstvo dežele stalno narašča, istočasno pa industrije v čedalje večjem obsegu uvajajo v prakso starostno omejitev 40 do 45 let pri najemanju delavcev; v Združenih državah nimamo nobenih zanesljivih podatkov o brezposelnosti.

Hopkinsova lastna rešitev tega problema je podana v naslednjem:

Ameriški delavec je ključ do te uganke. Njegovo delo mora postati kar najbolj mogoče stalno; njegove delovne ure je treba skrajšati, da bodo tudi drugi delavci lahko prišli do dela; njegova nakupna sila mora biti visoka.

Vlada mora prevzeti vodstvo pri zavarovanju delavcev, preskrbeti brezposelnostno zavarovanje in pomoč za odvisno mladino, držati mladino proč od tovarn in potilnic, pomagati mladim ljudem, da bodo lahko zahajali v šole, namesto da bi bili prezgodaj vrženi na delavski trg in financirati starostno podporo.

Javne posredovalnice za delo in službe je treba povečati in razširiti ter priporočati privatnim delodajalcem, da se jih poslužujejo; dalje je treba pospeševati gradnjo cenenih stanovanj in proučiti zavarovanje proti bolezni in delanezmožnosti.

Vlada mora podvzeti štetje brezposelnih, čemer se je zadnji dve leti izogibala; tako štetje bi bilo treba ponoviti na vsakih nekaj let.

Vlada mora nadaljevati z relifnimi deli na podlagi, na kakršni posluje WPA, za delazmožne ljudi, ki ne morejo dobiti drugega dela.

Hopkins smatra, da bi pomenil tak program, kakršnega je razvil on, napravil velik korak v smer proti rešitvi težavnega problema brezposelnosti, ki bo ostal z nami, pa če nam je to všeč ali ne. On je tudi apeliral na ameriške industrijalce in trgovce, da sodelujejo z zvezno vlado pri reševanju tega problema. Tudi je opozoril, da je nemogoče, da bi peščica ljudi na vrhu ekonomske zgradbe vlekla nezmanjšane profite, dočim milijoni prebivalcev trpe pomanjkanje; če zmanjka ma-

(Dalje na 3. str.)

TUGWELL RESIGNIRAL

NEW YORK. — Tukajšnji dnevnik Times poroča, da je Rezford Tugwell predložil predsedniku Rooseveltu resignacijo kot poljedelski podtajnik in načelnik zvezne preseljevalne administracije in da je predsednik resignacijo sprejel. Tugwell je bil v Rooseveltovi prvi administraciji središče napadov na New Deal. Na vprašanja časnikarskih poročevalcev, koliko je resnice v tej vesti, ni hotel odgovoriti, češ, odgovor mora priti iz Bele hiše. Opazovalci sodijo, da bo Tugwell igral važno vlogo tudi v drugi Rooseveltovi administraciji.

Zlata reka narašča

Zlata reka dividend se dalje vali v blagajne delničarjev raznih korporacij, ki se hočejo z dividendami izogniti davku na nerazdeljene korporacijske dobičke. Van Sweringenovi železniški interesi so včeraj naznanili, da bodo izplačali dividend v skupni vsoti 32 milijonov dolarjev. Van Sweringeni kontrolirajo celo vrsto železniških podjetij. Nadaljnih 35 korporacij se je odločilo včeraj razdeliti med svoje delničarje nadaljnih 85 milijonov v dividendah. Delničarje ameriških korporacij torej res čaka v resnici zlata prosperiteta.

Vstopnice za koncert

Kdor nima prilike da bi prišel v dotiko s pevci in pevkami soc. "Zarje", da bi si nabavil vstopnico za koncert in operето, ki se vrši na Zahvalni dan 26. novembra ob 3. uri popoldne v avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave., si jo lahko preskrbi pri Mrs. Makovec v slaščičarni v S. N. Domu. Cene vstopnicam v predprodaji so 40c, pri blagajni pa 50c. Nabavite si jih že sedaj.

172. prometna žrtev

Mrs. Barbara Schweiser z W. 25. St., stara 77 let, je včeraj zašla pod kolesa nekega avtomobila na Meyer Ave. ter tako postala letošnja 172. smrtna prometna žrtev v Clevelandu.

Denar v staro domovino

Ako nameravate pošiljati denar v staro domovino, se zglasite pri Mihaljevich Bros., 6031 St. Clair Ave., ki vam točno postrežejo.

Francija in Anglija zamudili priložnost

Če bi bili pravočasno stopili na noge, bi zdaj evropski mir ne bil v nevarnosti, pravi francoski časnikar.

CLEVELAND. — V ponedeljek zvečer je predaval v Severance Hallu Andre Geraud, zunanje - politični urednik francoskega nacionalističnega dnevnika l'Echo de Paris, ki je dejal, da je evropski mir danes v nevarnosti predvsem zato, ker sta Anglija in Francija dvakrat zamudili priložnost, da to nevarnost odstranita. "Italija je bila napadalka v abesinski vojni", je dejal. "In angleški interesi so bili prizadeti, zato je Anglija zavzela ekstremno stališče. Njena akcija je škodovala Ligi narodov. Šest mesecev pozneje je Hitler videl, da je italijanska igra uspela. Njegovi generali so mu povedali, da nemška armada ni še pripravljena, toda Hitler je šel mimo njih ter poslal vojaštvo v Porenje.

"Tedaj je bil čas, ko bi morala Francija poslati vojaštvo v Porenje. Mi vemo, da bi ne bil padel niti en strel, da bi se bili Nemci molče umaknili in da bi bil prizadet prestižu Nemčije kritičen udarec in da bi zdaj Evropi ne grozila vojna, če bi bila Francija tedaj stopila na noge."

Geraud pravi, da Evropo zdaj najbolj zanima vprašanje, kaj bo storil Hitler, ko bo vojaška moč Nemčije na višku? Večina vojaških izvedencev je mnenja, da bo vojaška pripravljenost Nemčije dosegla najvišjo točko tekom l. 1937. Morda leto in pol pozneje bo začela nemška vojaška moč nazadovati, dočim bo vojaška moč Anglije, Rusije in drugih dežel istočasno narasla.

OPERNA PEVKA UMRLA

HOLLYWOOD, Cal. — Mme. Ernestina Schumann - Heink, svetovno znana operna in koncertna pevka, je včeraj zjutraj podlegla krvavenju v grlu in pljučih. Slavna in splošno priljubljena pevka je bila stara 75 let. Rojena je bila 15. junija l. 1861 v Pragi na Češkem. Pred ameriško operno publiko je prvič nastopila 7. novembra l. 1898 v Avditorium Theatru v Chicagu. Njene najslavnejše vloge so bile v operah "Fides" "Le Prophete", "Ortrud", "Lohengrin", "Erda", "Fricka", "Die Walkuere" in "Orpheus". Poleg tega je obvladala še 150 drugih vlog. Lani je uspešno nastopila tudi v filmu.

Novi naročniki

Na "Enakopravnost" so se naročili od zadnje srede Joe Levstik, Angela Pečjak, Frank Zaletel, Frank Kovačič, Mrs. Agnes Jerič in Frank Paušič iz Clevelanda, George Lipovšek iz Library, Pa. in Miss Adella Čeh iz East Cantona, O. Novim naročnikom se iskreno zahvaljujemo za njihovo naklonjenost. Upamo, da si bomo postali dobri in zvesti prijatelji.

Zaroka

Mr. in Mrs. Palčič iz Gowanda, N. Y., naznanjata zaroko njune hčerke, Edithe s Frankom Drobničem ml., sinom spoštovane družine Franka Drobnič, 1117 East 64th St.

Angleški parlament in kraljeva ljubica

LONDON. — Angleška poslanska zbornica je imela včeraj indirektnega opravka z ljubezenskim razmerjem kralja Edwarda do Mrs. Wallis Warfield Simpsonove, ko je socijalistična poslanka Ellen Wilkinsova vprašala, zakaj se zadnje čase dogaja, da se trga cele strani iz nekaterih ameriških magazinov (revij), katere se prodaja v Angliji. Wilkinsova se je obrnila na predsednika Britskega trgovinskega odbora Walterja Runcimana ter ga vprašala:

"Ali nam predsednik lahko pove, zakaj je bilo zadnje čase večkrat iztrganih po več strani iz dveh odličnih ameriških magazinov, ki sta bila importirana v to deželo? Ali nam lahko pove, kakšna je stvar, katere angleški publiki ni dovoljeno videti?"

Runciman je odgovoril, da njegov department nima s to stvarjo nobenega opravka. Magazina, katera je imela v mislih Wilkinsonova, sta Time in News Review. Na dotičnih straneh, katere so carinski uradniki iztrgali, je bila zgodba o ljubezni kralja Edwarda do Simpsonove.

V zbornici lordov pa se je sinoči vršila tajna seja, kateri je predsedoval canterburški nadškof in na kateri se je razpravljalo o istem predmetu — o Edwardu in Valčici Simpsonovi, ki je pred kratkim dobila svojo drugo razporoko. Seje so se udeležili večinoma cerkveni dostojanstveniki, ki so bili sklicani, da se dožene, kakšno mnenje imajo z ozirom na kraljevo ljubavno zadevo, to pa zato, ker se bo v kratkem začela v Londonu redna konvencija anglikanske cerkve.

MARY PICKFORD ZAROČENA

HOLLYWOOD, Cal. — Mary Pickford, slavna filmska igralka iz dobe nemega filma, ki je bila svoj čas imenovana "ljubica Amerike", se je zaročila s Charlesom "Buddyjem" Rogersom, filmskim igralcem in dirigentom. Zaroka bo formalno naznanjena v petek. Njen prvi zakon, z Douglasom Fairbanksom, je pred lanskim obtičal na čereh, Mary je dobila razporoko, Douglas pa se je nato poročil z neko Angležinjo. Mary in Rogers se bosta poročila spomladi.

Gospodinjski odsek Dr. Doma

Članicam gospodinjskega odseka Društvenega Doma se naznanja, da se vrši nocoj ob 7:30 redna mesečna seja. Seja je važna in navzočnost vseh je potrebna. Pripraviti se bo moralo za "Card Party", ki se bo vršila v soboto zvečer 21. novembra v Društveneme Domu na Recher Ave. — Tajnica.

Gospodinjski klub

Naznanja se vsem članicam Gospodinjskega kluba na Jutrovem, da se vrši važna sejo v četrtek 19. novembra ob 7. zvečer. Vse članice se naj gotovo udeleže.

Vile rojenice

V pondeljek zvečer so se oglasile vile rojenice pri družini Mr. in Mrs. Koželj, East 156 St. ter pustile zalo hčerko.

Na operaciji

V East 79 bolnišnico se je podal Edward Košir, 5436 Stannard Ave., ter bo operiran na slepiču. Nahaja se v sobi št. 1.

Vandalizem rebelov ne pozna meje

V besnem prizadevanju, da zlomijo odpor junaških branilcev, obsipajo Madrid s tonami bomb in granat ter povzročajo grozo in razdejanje.

Njihovo divjanje pa le še podžiga Madridčane k odporu ter neti v njih željo po enako krvavem maščevanju.

ZADNJE VESTI

MADRID, 18. nov. — Madrid je danes preživel noč groze, kakršne ni preživelo še nobeno mesto v zgodovini vojska: vso noč so mesto napadali rebelni letalci ter ga brezobzirno bombardirali. Vladni letalci jih zaradi teme niso mogli pregnati. Koliko razdejanja so povzročili rebelni letalci minulo noč, ni še mogoče ugotoviti. Lahko se reče le, da je bilo razdejanje silno in da je izgubilo življenje mnogo ljudi. Rebeli so očividno popolnoma pobesneli. Danes zjutraj so zopet začeli z vso silo napadati vladne postojanke na obronkih mesta, ki so že nad 72 ur pod neprestanim bobnečim ognjem iz rebelnih topov, havbic in strojnic, toda vladne čete z enako besnostjo zavračajo napadalce, katerim se doslej ni posrečilo priboriti se niti en palec naprej! Krvava bitka za Madrid je danes stopila v svoj 13. dan. Vladni voditelji smatrajo, da se bo danes nemara odločila. Rebeli so poslali v to ofenzivo tisoče izvežbanih vojakov, predvsem Mavrov, nad 300 topov, množine tankov in strojnic in nad sto letal. Vzlic temu ne morejo nikamor.

* * *

MADRID. 17. nov. — Besna borba za Madrid je trajala danes ves dan in se nadaljuje z vso silovitostjo. Val za valom rebelov se besno zaganja v vladne vrste na obronkih mesta, toda delavski miličniki jih vztrajno poganjajo nazaj. Vzlic silnemu divjanju rebeli ne morejo nikamor naprej.

Med tem pa rebeli nadaljujejo s silnimi zračnimi napadi na mesto samo, skušajoč streti moralo prebivalstva in povzročiti paniko, ki bi jim na stežaj odprla dostop v mesto. Sinoči je v črni temi privršelo nad mesto veliko število rebelnih letal, ki so na slepo spuščala na Madrid tone bomb, ki so vseskrižem povzročale smrt in razdejanje. Njihove bombe so zanetile mnogo požarov križem mesta, koliko pa so zahtevale smrtnih žrtev, pa ni še znano. Izgleda, da so rebeli odločeni popolnoma uničiti špansko prestolico z vsemi njenimi neprecenljivimi zgodovinskimi in umetniškimi zakladi.

Cerkev sv. Jeronima, v kateri se je poročil bivši kralj Alfonz, je v plamenih. Takisto gori samostan trinitarcev, v katerem so shranjeni ostanki nesmrtnega španskega pisatelja Cervantesa, avtorja Don Kihota iz La Mancha. Ena granata je pogodila moderno madridsko ječo ter ubila osem miličnikov in dva jetnika. Bombe so zanetile požar v Provincijalni bolnišnici San Carlos. Ena bomba je padla nekaj korakov od Pradovega muzeja, ki je znan kot ena izmed najslovitejših umet-

(Dalje na 2. strani)

RESIGNIRAL ZARADI NACIJEV

OSLO, Norveška. — Norveški zunanji minister Halvdan Koht je včeraj resigniral kot član Noblova odbora, kateremu je poverjena naloga, da podeli vsako leto Noblovo mirovno nagrado najboljšemu delavcu za svetovni mir. To je storil iz razloga, ker je postalo verjetno, da bo letošnja mirovna nagrada podeljena nemškemu pacifistu Carlu Ossietzkyju, katerega so naciji vrgli v neko koncentracijsko kempo l. 1933, zdaj pa leži težko bolan v bolnišnici, seveda pod nacijskim nadzorstvom. Ministrova navzočnost v odboru, ki bi podelil mirovno nagrado nacijskemu jetniku, bi namreč utegnila povzročiti diplomatske komplikacije.

DOBILA DETE NAZAJ

PEARL RIVER, La. — Mrs. Effie Crawford, avtorica istorije o velikem psu z detetom v gobcu, ki si jo je bila izmislila, da pokrije posledice zakonske nezvestobe, je včeraj dobila svoje dete nazaj. Žena je jokala od veselja, ko so ji vrnili malega "Mojzeska".

POŽAR V BOLNIŠNICI

CHICAGO. — Požar, ki je izbruhnil včeraj v arhivu v kleti tukajšnje okrajne bolnišnice, je povzročil precejšnjo paniko med 2,716 bolniki, ki se nahajajo v tej bolnišnici in zdravniki in strežnice so imeli dovolj opravka, da so jih pomirili. Bolniški uslužbenci in ognjegasci so požar v kratkem času zadušili. Človeških žrtev ni bilo.

Vzbujanje genija s palico

V Clevelandu se mudi Ruth Breton iz Kentuckyja, briljantna violinistka, ki bo v soboto zvečer nastopila s Clevelandskim simfoničnim orkestrom v Severance Hallu in ki pravi, da je postala briljantna violinistka predvsem zato, ker ji oče ni prizanašal s palico. Violino so ji potisnili v roke, ko ji je bilo pet let, a če bi bila obveljala njena, je ne bi nikdar igrala; toda očetova palica jo je prisilila k temu. Šele z 12 letom se je sama začela resno zanimati zanjo. "Vsi uspešni godbeniki imajo enake skušnje", pravi mlada violinistka. "Najprej jih mora nekdo nabiti. Pozneje opravljajo ta posel sami. Bogovi imajo presneto malo opraviti s takozvanim genijem."

Vile rojenice

Vile rojenice so se oglasile pri Mr. in Mrs. Vincenc Znidaršič, 450 East 160 St. v pondeljek ter pustile krepkega sinčka. Mati in dete se nahajata v Glenville bolnišnici. Mrs. Znidaršič je hči poznane Ančke Hočevar, Calcutta Ave.

"ENAKOPRAVNOST"
Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PTG. & PUB. CO.
VATRO J. GRILL, President
6231 ST. CLAIR AVE.—HEnderson 5811
Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Po raznašalcu v Clevelandu, za celo leto $5.50
za 6 mesecev .....$3.00; za 3 mesece $1.50
Po pošti v Clevelandu v Kanadi in Mexici
za celo leto $6.00
za 6 mesecev .....$3.25; za 3 mesece $2.00
Za Zedinjene države za celo leto $4.50
za 6 mesecev .....$2.50; za 3 mesece $1.50
Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države
za 6 mesecev .....$4.00; za celo leto $8.00

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

K DOGODKOM V ŠPANIJI

Madrid še zmerom "pada" — v časopisnih poročilih. Drugače pa je videti, da ni še pripravljen nikamor pasti in da se obeta rebelom čedalje bolj trda. To je povsem razumljivo, kajti pomisliti je treba, da so se dozdaj tudi delavski miličniki že naučili "umetnosti" vojskovanja, torej fašisti nimajo več izključni patent na to "umetnost," kakor prve tedne državljanske vojne. Tedaj je bila vlada v mnogo hujših škripcih kot danes. Imela je dovolj brambovcev, ki pa niso dosti ali nič vedeli o pravilih modernega vojskovanja, pa tudi častnikov je manjkalo in posledica so bile strahovite človeške izgube. Če bi bile delavske armade pred dvema mesecema tako izvežbane in oborožene, kakor so danes, bi rebeli ne bili nikdar dobili Iruna in Toleda in tudi pred Madridom bi jih ne bilo.

* * *

Če bi vlada izgubila Madrid, bi to ne bilo tako ogromnega pomena, kakor se zdi nekaterim ljudem. Vojna bi se nadaljevala in Madrid bi prej ali slej zopet prišel v vladne roke. Toliko večjega pomena pa bi bil padec Madrida za rebele, katerim je začelo goreti pod nogami. Če bodo pri Madridu tepeni, bo s tem prizadejan rebelnemu gibanju strahovit moralni udarec, katerega ne bodo preboleli. Če imamo to pred očmi, potem lahko razumemo, zakaj se fašistične čete tako obupno zaganjajo v madridske bojne vrste. Fašistična komanda sluti, da bo izid boja za Madrid zapečatil usodo fašistične revolucije, zato je vrgla v boj proti Madridu vse, kar ima na razpolago: najboljše vojaštvo, topove, tanke in letala. Upajmo, da se bo njen zadnji obupni poskus razbil ob delavskih vrstah.

* * *

Zapisali smo že ponovno, da če bi bili španski fašisti taki junaki v boju z možmi, za kakršne se izkažejo vsak dan znova pri pobijanju neoboroženih ljudi, starcev, žensk in otrok, bi morala biti Španija že zdavnaj njihova. Toda z možmi ni tako lahek opravek! Zato skušajo zlomiti pogum in odpornost delavskih borcev s pobijanjem njihovih žen in otrok. S tem pa bodo dosegli samo to, da bo končni obračun toliko bolj krvav in strašen. Sami sebi kopljejo grobove.

* * *

Čudno, kako španski reakciji naklonjeno časopisje molči zadnje čase o — "grozovitostih rdečih tolovajev," o "masnem pobijanju škofov, župnikov in kaplanov, menihov in nun, nedolžnih krščanskih otročičkov itd. itd." Ali se je tem fašističnim prijateljem navsezadnje morda vendar le posvetilo v glavi, da so v svoji prehudi gorečnosti za "sveto stvar" kar sami "poslali" v krtovo deželo več škofov, fajmoštrov, kaplanov, menihov in nun kot jih je kdaj bilo na Španskem, ki v tem pogledu ni trpela baš pomanjkanja? Ali pa so morda tako zaposleni pri "padanju" Madrida, da ne utegnejo posvečati pozornosti istorijam o "rdečih tolovajstvih?"

* * *

Če bi španski vladni letalci tako z bombami mesarili žene in otroke fašistov, kakor mesarijo rebelni letalci s svojimi bombami žene in otroke branilcev Madrida, bi zgoraj omenjeni fašistični prijatelji kričali do onemoglosti o "rdečih grozodejstvih." Ker pa so morilci fašisti, ni nobenega krika!

Kako živi Masaryk

Na gradu Lany, ki mu ga je podarila češkoslovaška država, uživa predsednik osvoboditelj T. G. Masaryyk že davno zasluženi pokoj, ki se pa precej razlikuje od običajnih pokojev.

Stari predsednik in filozof zajtrkuje ob 8. in prične takoj prebirati liste. Bere jih sam ali pa mu jih berejo lektorji, ker si mora čuvati oči. Najprvo se hoče seznaniti s poročili in mnenji velikih praških listov. Ko opravi z dnevnim tiskom, se spravi na kakšno knjigo. Zjutraj si izbira posebno politične knjige, ki mu jih morajo čitati, knjige sodobne zgodovine, biografije, opise političnih dogodkov.

Ob 13. stari državni predsednik kosi. Pri jedi mu ni treba paziti na nobeno posebno dieto. Kakor že davno sne zato svoj preprosti obed in popije nato skodelico črne kave. Obeduje v majhni jedilnici v drugem nadstropju. Včasih ima tudi goste, večinoma pa se obed vrši samo v ožjem družinskem krogu. Nato sledi kratek odpočitek.

Po tem odpočitku se Masaryk odpelje na prosto in to vsak dan. V lepem vremenu se odpelje v odprtem vozu, v dežju in vetru pa v zaprtem avtu. V vozu obišče bližnjo okolico, z avtom pa prireja tudi daljše izlete, ki ga vedejo pogostoma v Prago. V Pragi se pripelje vedno na grajsko dvorišče in često odide iz grada, ne da bi ga kdo opazil. Na teh vožnjah ga spremljata hči ali sin.

Ko se vrne domov, pride eden obeh njegovih tajnikov na referat. To poročilo traja vedno poldrugo uro do dve uri. Predsednik mora obvladati ogromno korespondenco. Na tucate telegramov in nešteto pisem prihaja vsak dan z vsega sveta v Lany in predsednik odgovarja nanje. Včasih diktira celo pismo, včasih pove samo glavne misli, kako naj se to in to reši.

Zvečer ob 8. večerja. Po navadi je to samo kakšna močnata jed in skodela mlečne kave.

Po večerji sledi spet čitanje. Sedaj pridejo na vrsto inostrani listi in beletristika, v prvi vrsti romani. Vse to se čita v izvirnem jeziku, v češčini, slovaščini, francoščini, nemščini, angleščini ali ruščini. Če prenaša radio lepo glasbo, se vključi sprejemnik in predsednik posluša do 22. ure prireditve in reportaže. Predsednik ni v nobenem pogledu starokopiten in če predvajajo kje kakšen zanimiv zvočni film, si ga rad da predvajati v kinematografski sobi svojega gradu. Ob pol 11. pa odhaja spat.

RAZBOJNIK POLICIJSKI RAVNATELJ

Limkijen je bil eden najhujših razbojnikov v kitajski provinci Fučov. Tam so ga proglasili za "sovražnika države št. 1 in razpisali na njegovo glavo visoko nagrado.

V največje presenečenje kitajskega pravosodnega ministra pa je dospelo pred kratkim pisanje tega razbojnika, v katerem je izjavil, da hoče svoje dosedanje življenje popolnoma spremeniti. Predlagal je, naj bi ga vlada vzela v službo kot — policista in še njegove pajdaše zraven. Minister je sklenil, da bo tvegal originalen poskus in je moža res vzel v policijsko službo. Sedaj bo Limkijen s svojimi ljudmi pomagal zatirati razbojništvo, s katerim se je preživljal doslej.

Pristopajte k Cankarjevi ustanovi in naročajte se na "Cankarjev glasnik". Pokažite, da naprednjaki ne znamo samo govoriti, temveč tudi ustvarjati, kadar se za nekaj zavzememo! Pokažimo, da smo še krepki in čili in se ne mislimo še podati reakciji!

Dramatična operacija pod zemljo

V nekem rudniku pri Prokopjevu v Sibiriji se je težko ponesrečil neki rudar. Takoj so pozvali zdravnika dr. Nikiforova, ki se je po svojih najboljših močeh trudil okrog umirajočega moža. Ugotovil je, da bi mu moral takoj odrezati nogo. Že prej je bil računal s to možnostjo in je zato imel vse potrebne instrumente s seboj. Ob slabotnem svitu rudarske svetilke se je spravil torej na delo. Rudarji so mu pri tem pomagali.

Med operacijo se je zgodilo, da se je utrgal s stropa tram, ki je potegnil težak plaz premoga s seboj. Ta plaz premoga je padel zdravniku na glavo in ga težko poškodoval, da se je onesvestil. V kratkem pa se je po pomoči rudarjev zavedel in se je takoj spravil ponovno na operacijo ponesrečenca. Operacija je srečno izvršil, pacienta obvezal in ga sam odnesel k dvigalu, s katerim se je tudi sam popeljal gor. Med vožnjo se je znova onesvestil. Z njegovim pacientom vred so ga spravili hitro v bolnišnico, kjer so ugotovili, da ima hud pretres možganov.

Rimska volkulja in lev Judeje

Ob začetku rimske zgodovine stoji volkulja, ob začetku še starejše etiopske zgodovine pa lev iz Judeje. Obe živali, ki sta postali visoka simbola, sta sedaj zamenjali prostor. Volkulja odpotuje v Addis Ababo, lev pa k Tiberi, kjer bo na Cesti zmagoslavja veselil oči in srca imperijalističnega Rima.

Kapitolinska volkulja sicer ni rimskega izvora. Izvira namreč iz dežele Etruskov, kjer je zagledala luč sveta že pred petim stoletjem pred Kristusom. V srednjem veku je stala pri San Giovanniju v Lateranu in so jo l. 1741 od tam spravili na Kapitol, kjer so jo pozneje razstavili v konservatorski palači. Zdi se, da je stala tu približno na tistem mestu, kjer je proti koncu 6. predkrščanskega stoletja bila razvijajočemu se mestu pod seboj za simbol.

Otroka, ki pijeta iz njenih prsi, sta nastala v poznejšem času, kakor kažejo znaki. Vendar pa je videti iz vse postave volkulje in njene drže, da dvojčka nista smela manjkati. Vse na njej je jasen znak za poslanstvo, za katero se čuti poklicano kot mati. Vemo tudi, zakaj so morali prvotna dvojčka zamenjati z drugima. Bronasti kip je namreč l. 65. pred našim štetjem blisk oropal podstavka. Kip se shranili nato v podzemeljskih prostorih Jupitrovega svetišča, od koder se je vrnil v srednjem veku brez Romula in Rema na beli dan. Dvojčka so mu dodali spet šele v 15. stoletju in ju je izdelal Antonio Pollaiuclo. Še iz drugih najdb je sklepati, da je kapitolinska volkulja že v najbolj zgodnjem času Rima dojila Romula in Rema. V resnici predstavlja najdragocenejši spomenik latinstva. Njena postava izraža neuničljivo silo. Ni čudno, da so njeno podobo vzeli v rimski grb.

Kot simbol rimstva, ki nosi spet cesarski purpur, pride torej ta volkulja v Adis Ababo, kjer bo na trgu pred postajo zamenjala leva Judeje, ki je doslej stoloval tam. Seveda ne pride tja nje original, samo posnetek, a ta posnetek bo še večji od originala. V Rimu ga ta čas izdelujejo v bronu in ga bodo potem pozlatili.

Lev iz Judeje pa se bo prav tako kmalu preselil v Rim. Tudi njega so izdelali iz pozlačenega broma. Ta lev nosi dolgo palico koptskega križa s praporom vred in na glavi mogočno Salomonovo krono. Tudi on je prastar simbol. Tarike negest, zgodovina etiopskih kraljev, se prične z Adamom. Po 35 pokolenjih se je rodil Salomon, ki mu je krajlica Makeda, pravljična kraljica iz Sabe, rodila sina. Ta se je imenoval po svojem starem očetu David, arabski pisatelji so mu dali ime Ibn Hakim, sin modreca. Etiopci pa Menelik. Okrog l. 960 pred ustanovitvijo Rima, se je rodil ta Menelik, ki mu je drugi Menelik sledil šele po več nego 2800 letih. Vsi vladarji Etiopije, kralji kraljev, so se s spomini na prvega Menelika imenovali leve iz rodu Judovega.

Etiopija, ki je cesarskemu Rimu dobavljala antilope, povodne konje in krokodile za cirkuške igre, je morala oddati sedaj še svoj simbol Salomonovega kraljestva. Abesinsko cesarstvo kot takšno je izginilo s prizorišča. Njih lev bo simboliziral na Cesti zmagoslavja zmago novega imperija.

VANDALIZEM REBELOV NE POZNA MEJE

(Dalje s 1. strani)

nostnih galerij na svetu. Vžigalna bomba je zanetila požar v Cervantesovem gledališču ter ga spremenila v ognjeno peč. Palačo vojvode Albe, najslovitejše poslopje Španije, v katerem so bile shranjene neprecenljive umetnine, je zadela enaka usoda. Oskrbniki te palače so tvegali svoje življenje, da so rešili iz muzeja palače nekaj umetnin — del nesmrtnin španskih umetnikov Goye in Velasqueza —, preden se je palača spremenila v ognjeno peklo.

Smrt, ogenj in razdejanje!

Ko je prišel blazni nočni zračni napad in so začele padati na mesto težke bombe, so ženske in otroci začeli kričeč bežati iz svojih domov na ulice, katere so že razsvetljevali plameni, ki so lizali domove in trgovska poslopja. Nekateri so si našli varnejša zavetja, mnogo pa jih je zatekla smrt. Bilo je hujše kot v najhujšem peklu, ki si ga more izmisliti človeška domišljija.

Vladni topničarji pri protiletalskih topovih so bili brez moči, ker v temi niso videli cilja. Naposled so vzlic temu začeli streljati na slepo v temo.

Potem so rebelni letalci odleteli. Čez 75 minut pa so se zopet vrnili in ponovila se je prejšnja strahotna muzika.

Kar je bilo najbolj čudno, je bilo dejstvo, ra se rebelom s tem peklenskim razbijanjem in uničevanjem na debelo ni posrečilo zasejati med prebivalstvom Madrida strahu ter povzročiti panike. Med tem, ko so plameni lizali njihove domove in ko so se mrtvašnice in bolnišnice polnile z žrtvami rebelnega vandalizma, so množice moških in žensk na ulicah s pestmi grozile nevidnemu sovražniku ter se zaklinjale, da ne bo dobil Madrida v roke, a tudi, če bi se mu to posrečilo, ga ne bo imel dolgo v pestih. Madridsko prebivalstvo tako rekoč gori od srda in sovraštva do vandalov. Tri dni že trajajo ti neprestani napadi, to neprestano uničevanje mesta z granatami in bombami, toda vse kar so rebeli dosegli s tem je, da jih madridsko prebivalstvo le še bolj neizprosno sovraži. Kaj jih spričo tega čaka, ko se bo začelo z glavnim obračunom, si je lahko misliti.

Nocoj so rebeli nadaljevali z zračnimi napadi. Zanetili so več požarov okrog glavnega madridskega trga Puearta del Sol, razkopali z bombami postajo podzemske železnice in prebili glavno vodovodno cev, da je bil trg ves pod vodo. Madridski gasilci so morali biti vso noč na nogah ter neprestano gasiti, zdaj tu, zdaj tam.

Rebeli so izbrali noč za svoje napade očividno zato, ker jih v temi vladni letalci ne morejo pregnati, ker jih ne vidijo.

ŠKRAT

Na sodniji v starem kraju

Odvetnik dr. Debeluhar je zelo komoden gospod. K spornim razpravam prihaja popolnoma nepripravljen; niti tega ne ve točno, če je njegov klijent tožnik ali toženec.

"Tožnik Miha Muller — toženec Jaka Majer!" Po oklicu te pravde prisopiha v zadnjem trenutku dr. Debeluhar: "Gospod sodnik, jaz zastopam tožnika Mullerja, tu je moje pooblastilo. A kje je toženec Majer?"

Toda Majer se ni oglasil, četudi so ga na hodniku ponovno klicali. Dr. Debeluhar je celo sam z mogočnim glasom zavpil: "Jaka Majer!"

"Čudno, da Majerja ni," reče sodnik, "on je v dosedanjih pravdah točno prihajal k razpravam ali pa poslal zastopnika."

"Toda topot ni ne Majerja, niti njegovega zastopnika," povdarja dr. Debeluhar zmagonosno, "predlagam, da se toženca kontumacira."

Nato sodnik razglasi kontumačno (zamudno) sodbo, glasom katere toženec radi neprihoda zgubi pravdo.

"To pa je šlo hitro in gladko," reče dr. Debeluhar zadovoljno, "bal sem se dolge razprave." In veselega obraza odvetnik odide.

Naknadno pa je sodnik na podlagi tistega pooblastila ugotovil, da je dr. Debeluhar zastopnik toženca Majerja. Tako je dr. Debeluhar dal kontumacirati lastnega klijenta.

* * *

Sodni prihijater dr. Šarkelj je velik učenjak in še večji čudak. N. pr. se je že zgodilo, da je dr. Šarkelj pogoltnil bankovce in žive zlate ribice.

Pri neki kazenski razpravi je dr. Šarkelj podal sledeče strokovno mnenje: "Visoko sodišče! Preiskal sem duševno stanje obtoženca. On je sicer dedno obremenjen in duševno manjvreden, toda popolnoma prištevit, tako prištevit, kakor sem n. pr. jaz."

Na podlagi tega psihijatričnega mnenja je bil obtoženec oproščen.

KOT DOMA

Poslužne sobe v našem pogrebniškem domu so bile začrtane, dekorirane in opremljene z namenom, da bodo privlačne, udobne sobe—sobe, ki bodo podobne pravemu domu.

Ta domačnost odvzame sliko trgovskega podjetja in ustvari atmosfero, ki jo cenijo oni, ki se poslužujejo naše postrežbe.

AUGUST F. SVETEK
LICENSED FUNERAL DIRECTOR
478 E. 152ND ST. — KENMORE 2016

Prekratko življenje

Angleški PEN klub je priredil v londonskem hotelu Savoy banket na čast romanopiscu H. G. Wellsu, ki je slavil 70-letnico svojega rojstva. J. B. Priestley je predsedoval, med navzočimi pa so bili tudi B. Shaw, Julian Huxley, Andre Maurois in drugi sloviti književniki. Wells je imel ob tej priliki govor, ironično-pesimističnega značaja. Pritoževal se je posebno nad kratkostjo človeškega življenja.

"Človeško življenje je komaj pol tako dolgo, kakor bi si ga želel," je dejal. "Zdim se danes samemu sebi podoben majhnemu dečku, ki se igra s celo vrsto igrač, ki jih je razpostavil okrog sebe po tleh. In nenadno pride pestunja, pa pravi: "Pozno je, otrok, igrače moraš dati proč." Jaz pa nimam niti najmanjše volje, da bi ostavil svoje igrače. Sovražim misel, da se moram ločiti. Le malo svojih iger sem bil končal, nekatere pa sem komaj začel. Tu je na pr. igra z enciklopedizmom. Delo, ki sem ga začel z orisom svetovne zgodovine in gospodarske realnosti, me je poučilo o potrebi in možnosti mogočnejše vrste enciklopedizma, resnično modernega enciklopedizma, ki bo obseglo vse panoge znanja, razvrstilo ideje in jih napravilo dostopnejše ter bi na ta način osredotočilo mišljenje tega preveč raztresenega in zmešanega sveta···

Najbolj noro v današnjem času je dejstvo, da se le malo ljudi upira uvrstitvi na levo ali na desno. V resničnem človeškem življenju ni niti levice niti desnice. Ni znanosti, ki bi bila usmerjena na levo — če izvzamemo obupne poskuse nekaterih naših rdečih prijateljev, ki hočejo iz marksizma napraviti znanstveno filozofijo. Znanost gre naprej in ne gre niti na levo niti na desno. In tudi pravi umetnik gre vedno naprej. Svoboda človeških misli je vzvišena nad vse politične težnje."

Ob obletnici razpada Avstro-Ogrske

Letos je minilo 18 let od konca svetovne vojne oz. razpada Avstro-Ogrske monarhije.

Narodi, hrepeneči po svobodi in demokraciji so zrušili habsburško tiranijo in na razvalinah Avstro-Ogrske ustanovili svoje lastne države. Osvobojeni habsburškega jarma so svobodno zadihali.

V svobodi pa so le prehitro pozabili, da je svobodo in demokracijo treba negovati in utrjevati.

Ljudstvo, ki je ob prevratu imelo vso iniciativo v svojih rokah, ki je ustvarjalo države po svoji volji, je to iniciativo zamarilo, vajeti so mu zdrknile iz rok.

Danes po komaj osemnajstih letih se ljudstvo zopet zaveda, kaj je izgubilo. Klice za svobodo in demokracijo! odmeva po Evropi in ljudstvo se združuje, da v državah, ki jih je stvorilo samo, postane v resnici svoj gospodar.

Ob osemnajstletnici razpada trinajstih Avstro-Ogrske naj se zavedajo narodi in države, da morejo uspevati in rasti samo v svobodi in demokraciji.

Milijoni so padli na bojnih poljanah za svobodo, milijoni živih naj branijo mir, v katerem edino more uspevati svoboda.

JAPONSKA EKSPEDICIJA NA HIMALAJO

Četvorici japonskih študentov z vseučilišča v Tokiju je uspelo v družbi nekega časnikarja priplezati po mnogih naporih na vrh 7510 m visoke gore Nandakot v Himalaji. Vzpon se je začel v Almori in je bilo treba napraviti 160 km poti do vrha. 2. septembra je ekspedicija dosegla točko, kjer si je uredila glavno taborišče.

Nato se je začel pravi vzpon, ki jo je povedel najprvo v višino 5000 m, potem v etapah do 5500 m, 5700 m in 6000 m, kjer so si Japonci uredili zadnje taborišče. 23. septembra so poskusili prvič priti na vrh, pa jim je silen snežni vihar poskus preprečil. Morali so se vrniti do glavnega taborišča, ker so bila vsa višja pod snegom. V začetku oktobra so napravili ponoven poskus in tokrat jim je res uspel. Dva dni so se morali mučiti do vrha. Po večdnevnem počitku so se nato vrnili v Almoro.

POTRES JE POTOPIL LADJO

Po poročilu iz Singapura je pripisati krivdo za potop holandskega potniškega parnika "Van der Wyk," o katerem smo poročali, podmorskemu potresu. Ta potres je imel za posledico, da se je tovor v parniku premaknil. Vsi poskusi, da bi parnik spet zravnali, so bili zaman. Kapitan je nato izdal povelje, naj ustavijo stroje in spuste rešilne čolne. Ko so ljudje parnik zapustili, se je ta kmalu postavil čisto na stran in izginil v globino. Kapitan sam je zapustil ladjo v poslednji minuti in je plaval celih sedem ur, preden so ga mogli rešiti.

Jaroslav Hašek:

Ločitev gospoda Solivarja

Vsi smo vedeli, da je gospa Klara Solivarjeva ravnala s svojim možem približno tako, kakor je v srednjem veku ravnal krvoločni tatarski kan Tamerlan s krščanskimi sužnji. Gospod Solivar pa se je zmerom prijazno smehljal in kadar je pogovor nanesel na njegovo žalostno usodo, tedaj je vselej odločno zavračal naše trditve, da se te tiranije ne bo nikoli otresel.

"Ženske," je dejal, "so dolga stoletja ječale v robskih verigah, v katere smo jih moški ujeli. Ker pa hočem vsaj nekoliko popraviti krivico, ki se godi ženskemu spolu, si prepovedujem sleherno napačno tolmačenje mojega ravnanja. Nič se tajim, pod ribam in celo nad ga ribam, prav tako kakor nad pomivam posodo in popravljam stanovanje; ali pa mogoče ne žrtvujejo stotisoči, celo milijoni žena svojih posledjih moči, da grozoviti mož ob svojem povratku najde doma vse v redu? Tisoči žena, ki so bolj šibkejši od mene, se mučijo s pranjem in vlačijo prevelike iz drvarnice; ali naj mar misli moja žena vse to dela, jaz pa med tem sedim na zofi in počivam? Z veseljem se zmerom lotim dela, celo s perilom sem pomagal gotov, premog nosim in tako povračam dolg, ki ga moški dolgujemo ženskem za vse nezmiselno ponižanje, ki smo mu ga prizadejali in ki jim ga prizadevajo možje mnogih narodov še dandanes. Pri Kitajcih je ženska navadna sužnja, katero lahko vsak zadavi (pri tem se je pomembno smehljal) in jaz, moški, ki ve, kaj so vse ženske pretrpele, naj se sramuje hoditi na trg kupovat, zaželeti, pripraviti kosilo, to ali ono skuhati? Ali morda misliš, da bom kakor kak Indijanec na lov, se vrnil k pogrnjeni mi, mandral ženo-sužnjo z nogami in jo prodal naprej, če mi ne bo všeč? (Spet je prijazno nasmehnil.) Zaprav rad nadomeščam svoje ženo in s temi uslugami odplačujem stare moške dolgove. Pravite, da me pretepa? Kaj so bili stari Germani s svojimi ženami? S pasjimi biči so jih pretepali. In kaj delajo ruski moži? Žene pretepajo, da je veselje. (Zmagoslavno se je zasmejal.) Če mu žena reče eno besedo, že jo nabije na mrtvo.

Ves se je razvnel: "Nobene besede mu ne sme reči, da, če pa morda le odpre usta, tedaj že lepe padati po njej. Nič ne zmeni, kam prileti, samo udriha in vpije: Ti bom že pokazal, kdo je tu gospodar, kdo bo koga kam pošiljal, to ti bom izbil iz glave!"

Gospod Solivar se je ob tej priliki znašel v taki ekstazi, da je pozabil povedati, če ga njegova žena res tepe. Ko smo ga opomnili, se je takoj zavedel in nadaljeval:

"Če me pretepa, vprašate? V primeri z milijardami udarcev, ki padajo in so v vseh časih padali po ženskih plečeh, temu nikakor ne morem reči pretepanje. Ne, to ni pretepanje to je nagajivost, norčava nagajivost mačke, ki brez slabega namena praska. In to vprašujete, gospoda moja, če meče vame razne predmete? Ona rabi razmaha gibanja, osvobodila se je ozkosrčnega predsodka, da ji pripada mesto v kuhinji, pri štedilniku, vi pa trdite, da meče vame lonce. Pravite, da jo je slišati iz kuhinje. V kateri kuhinji pa se zdaj pa zdaj ne razbije kak lonec?"

To rekši je umolknil in zaključil svoj zagovor: "Sicer pa, govorimo rajši o čem drugem."

Zato torej nismo več govorili o tem, zakaj sleherni izmed nas je vedel, kako je s stvarjo in kako bi nam na nadaljnja vprašanja odgovoril: "Da me davi, pravite? Turški sultani in begi so dali zadaviti tisoče in tisoče odalisk, če pa mene moja žena malce prime za vrat, tedaj že vsi govorijo, da me davi. Da me dostikrat vrže na hodnik? Gospoda moja, ali naj mar zmerom tičim v kuhinji ali v sobi? Ali naj ves svoj prosti čas prebijem v kuhinjski vročini, v dimu in sopari?

Vedeli smo, da bi nam z enakim dobrodušnim nasmehom pojasnil, zakaj ne sme kaditi. Ali naj s smrdečim dimom pipe ali ostrim vonjem cigare uničim aromo cigaret, ki jih kadi moja žena?

Kako smo se začudili, ko je nekega dne planil v kavarno in nam mračno sporočil, da se bo dal ločiti od svoje žene in enkrat za vselej napravil konec. Govoril je o tem, da se ne bo več vrnil domov in da bo dotlej, dokler ju sodišče ne bo ločilo, stanoval kje drugje. Najel si bo sobo in do sodne odločitve lepo v miru čakal.

Zamanj smo silili vanj in ga prosili, naj nam pojasni, čemu se hoče prav za prav ločiti.

"Tega ne boste nikoli razumeli," je dejal s solzami v očeh. "Tako rad sem jo imel, bila je zame božansko bitje. Toda domov se ne vrnem več. Ko se bo vrnila s sprehoda, bo našla stanovanje prazno. Moja uboga žena, ločiti se moram od nje, čeprav mi srce poka. In vendar moram to napraviti."

Izpočetka smo mislili, da je znorel, šele ko nas je povsem mirno pričel izpraševati, kako se je prav za prav treba ločiti, smo se prepričali, da je z njim v tem pogledu vse v redu.

"Najprej morate iti k odvetniku in mu povedati vzroke, ki so vas prisilili k ločitvi; odvetnik bo potem napisal prošnjo za ločitev in jo oddal sodišču."

"Razumem," je ihtel gospod Solivar, "ah, moja uboga žena, kdo bi si mislil, da jo bo na stara leta doletelo kaj takega, toda ne morem pomagati, domov se ne vrnem več."

Sedel je tu, glavo je zaril med dlani in tarnal dalje: "Jaz sem kriv, samo jaz sem kriv, strašno!"

Bil je tako obupan, da se nam je zasmilil, govoril je tako zagonetno in zmedeno, da smo ga še tem bolj pomilovali.

"Gospoda moja," je dejal, ko je spet dvignil glavo, "če ne bi bilo tiste usodne ure, ki me je spravila v nesrečo, bi s svojo ženo lahko še dolga leta živel v miru, sreči in zadovoljstvu. Moja nesrečna strast, uboga žena, kaj si morala doživeti!"

Bridko je jokal. Prosil smo ga, naj nam zaupa svojo bolečino, mogoče bomo našli kak drug izhod in ne bo treba ločitve.

"To je strašno, moram se ločiti, gospoda moja, nič ne pomaga, domov se ne vrnem več. Uboga Bianka! Gospoda moja, Bianko je povozil avtomobil!"

Obrisal si je solze: "Moja nesrečna žena jo je tako ljubila. Tako lepa psica je bila, čeprav so ji v vsej okolici pravili: beštija. Danes popoldne se je moja ženo odpravljala na izprehod in dejala: "Otokar, danes te ne bom zaklenila noter, zakaj po končanem pomivanju posode moraš peljati Bianko na izprehod." — Pomil sem torej posodo, da popravim krivico, ki smo jo prizadejali ženskam, in potem šel z Bianko ven. Zunaj pa me je prevzela tista prekleta kadilska strast. Stopil sem v sosedno trafiko, Bianko pa sem ostavil zunaj. Komaj pa sem si pričel izbirati cigare, sem začul presunljiv krig. Planil sem iz trafike in ugledal Bianko, ki je v mlaki krvi ležala sredi ceste, obdana od kopice zijal. Med tem ko sem se dal premagati svoji strasti, jo je povozil avtomobil. Vzel sem Bianko, jo odnesel k naši grbasti sosedi, kupil papir, zavil vanj razmesarjeno Bianko in dejal sosedi: "Ko bo moja žena šla mimo, ji dajte tale zavoj!" — Ne, domov se ne vrnem več, moram se ločiti, jaz, tiran, lopov. Sam bom vložil proti sebi tožbo za ločitev zakona zaradi neizpolnjevanja zakonskih dolžnosti. Mimo tega nisem v sobi niti prahu obrisal in smeti tudi nisem nesel ven."

V tem trenutku so se odprla vrata kavarne in noter je stopila gospa Solivarjeva. Energično je pristopila k gospodu Solivarju, ki je nemo strmel v kot.

"Zakasnila sem se pri prijateljici in se zato šele zdaj vračam domov. Spotoma pa sem se domislila, da si mogoče spet navzlic moji prepovedi šel v kavarno. Obleči se in pojdi, se bova že doma pomenila."

Kakor jagnje, ki ga vodijo na vrvici, se je gospod Solivar dvignil in šel s svojo soprogo, ki ga je držala za rokav. Naslednji dan smo čuli v časopisu:

Zakrknjen samomorilec. — Zasebnik Otokar Solivar je včeraj na poti od Akademske kavarne do doma šestkrat poizkusil samomor. Na vogalu Myslikove ulice je skočil pod avtomobil in ko se je ta ustavil, se je vrgel na tračnice pod tramvaj št. 623. Samo prisotnosti duha svoje soproge se mora zahvaliti za svojo rešitev. Pri tehniki je skočil pod voz št. 4 in k sreči je zavirač za časa zasukal zavoro, sicer bi se bila zgodila nesreča. Na Karlovem trgu se je iztrgal svoji ženi in stekel v bližnjo pivovarno, odkoder je hotel skočiti skozi okno prvega nadstropja, pa so ga spet za časa zadržali in izročili njegovi soprogi, ki ga je hotela odvesti domov; v tem trenutku je planil pod avtomobil firme Novak, ki mu je v naglem tempu drvel naproti. Tudi tokrat ga je rešilo soproga. Ko ga je ta energična ženska skozi množico radovednežev s težavo privedla domov, se je tik pred hišo iznova vrgel na tračnice proge št. 4. O slučaju so mnogo razpravljali in splošno mnenje je, da nesrečni mož ni odgovoren za svoja dejanja.

Golob mu je prinašal jestvine

V Hebu na Češkem služijo večinoma kmečki sinovi iz Slovaške. Ti imajo navado, da prinašajo s seboj večje ali manjše zaboje, polne vsakovrstnih dobrot, ki jim jih je pripravlja skrbna mati, da se bodo lažje privadili vojaškemu življenju.

Z rekruti, ki so prispeli v mesto prve dni septembra meseca, je prišel tudi mlad Slovak, ki je imel s seboj prav ogromen zaboj. Pa to ni med njegovimi tovariši zbudilo nobene pozornosti, pač pa to, da ni hotelo biti zaloge v zaboju nikoli konec, čeprav se je mladi vojak prav pridno smukal okoli njega. Njihovo pozornost je končno zbudilo tudi to, da je fant vsak večer vzel nekaj iz zaboja, zavil v ruto in odšel na dvorišče. Pa so sklenili, da bodo malo pogledali, kaj bi to bilo.

Nekega večera so se splazili za njim. Menili so, da je kakšna klobasa ali kaj podobnega, pa so se začudili, ko so zagledali, da je golob pismonoša, ki ga je mladi vojak nežno pobožal in ga spustil potem v zrak. Golob je letal k njegovemu dekletu in ji odnašal njegove pozdrave, od dekleta pa se je vračal vedno s kakšnim priboljškom . . .

Še 7 in pol milijona brezposelnih l. 1937!

(Dalje s 1. strani)

sam na dnu ekonomske zgradbe nakupne sile, ne more več biti dolarjev tudi za one na vrhu.

O bodočih nalogah WPA je dejal, da bo v prvi vrsti skrbela, da bodo imele industrije na razpolago svež, zdrav in izvežban delavski kader. Svoj govor je zaključil z besedami:

"Mi bi morali biti zmožni korakati naprej proti vedno višjemu življenskemu standardu, istočasno pa moramo biti realistični. Zvezna vlada ne more odkloniti odgovornosti za preskrbo dela onim, katerih privatna industrija ne najame. Jaz sem prepričan da bo Amerika zmagala v tem boju, ker ima dovolj možgan, bogastva in vodstvo."

Išče delo

Mlad čevljar, izučen v starem kraju, ki je pred letom dni prišel iz stare domovine išče delo. Pišite na: Anton Zakrajšek, Box 289, Forest City, Pa.

Oglašajte v — "Enakopravnosti"

Želodčno zdravilo iskreno priporočeno

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Ne bodite sužnji neprebavnosti

— NAROČITE SI PROSTI VZOREC —
Triner's Bitter Wine Co.
514 S. Wells St., Chicago, Ill.
Pošljite mi brezplačni vzorec.
Ime .....
Naslov .....

V vseh lekarnah

Spomnite se svojih dragih v starem kraju za božič.

Lepa in hvalevredna je navada, da se ob praznikih kakor so BOŽIČ, Velika noč in drugi, spominjamo na one drage, ki so onstran morja v domovini, ter jih skušamo razveseliti na en ali drugi način. Ni pa bolj primernega darila kot je darilo v denarju. Vsakdo, ki dobiva pisma iz starega kraja ve, kako se ljudje pritožujejo zoper draginjo in pomanjkanje denarja; so pač razmere take in ljudje so res potrebni podpore in pomoči. Mi, ki smo tukaj, smo mnogo na boljšem; res je, da tudi tukaj niso razmere sijajne, daleč od tega, vendar skoraj v vsaki družini je kedo, ki ima delo in z nekoliko požrtvovalnostjo se lahko prihrani nekaj dolarjev, s čemer se onim v domovini napravi mnogo veselja.

Ker nikaker ni varno pošiljanje denarja v pismih, posebno sedaj ne, ko se približujejo prazniki, mnogo pisem namreč nikdar ne pride v roke onim, katerim so namenjena, se torej poslužite za pošiljanje denarja v stari kraj tvrdke, ki je že na tisoče dolarjev odposlala v stari kraj, tvrdke, ki ima dobre zveze s starim krajem in tvrdke, kjer bodete prav uljudno sprejeti in v vsakem oziru zadovoljno postreženi, tako z dnevnimi cenami kakor s točno postrežbo, to je tvrdka

August Kollander

6419 St. Clair Avenue
v Slovenskem Narodnem Domu

KOLLANDER pošilja denar v dolarjih, dinarjih, lirah in šilingih, kakor pač pošiljatelj želi. Vsaka tudi najmanjša pošiljatev, je garantirana, in bo točno izvršena za vsako dobi pošiljatelj lastnoročni podpis prejemnika ali ali potrdilo od pošte.

Pri KOLLANDERJU dobite tudi jugoslovanske in italijanske znamke.

Vsakdo, ki pošlje denar v stari kraj dobi pri Kollanderju krasen stenski koledar zastonj.

THE FUND SHINES THROUGH

1936 CAMPAIGN

12902 Austin Ave., južno od St. Clair; za 2 družini; 5 sob in kopalnica v prvem nadstropju; 4 sobe in kopalnica na drugem; zidana garaža, pripravna za skladišče; bančna financa..... $5500

13907 Argus Ave. blizu E. 140 St. za 2 družini, 6 sob, kopalnica na vsako; garaža, nizki davki, $400 takoj, ostalo bančna financa..... $4000

The City & Suburban Co.
VOGAL E. 9th in HURON
PRospect 7666

The 7 Kraft Cheese Spreads

now in new-design Swankyswig glasses!

Sparkling glasses strewn with bright stars . . . the *new* Swankyswigs. You'll want to collect a whole set. And while you're doing it, get acquainted with all seven of the delicious Kraft Cheese Spreads. They're marvelous for sandwiches, salads and appetizers.

PREČITAJTE in TAKOJ SPOROČITE

svoje ime, naslov, poklic in tel. štev.

DA TUDI VAŠE IME UVRSTI KLASIFICIRANI

IŠČEJO SE POVERJENCI za nabiranje podatkov v vsaki koloniji. Dostojen zaslužek ob malem trudu za zanesljivo, inteligentno in poznano osebo. PIŠITE!

NARODNI ADRESAR AMERIŠKIH HRVATOV-SLOVENCEV-SRBOV

IVAN MLADINEO Urednik

156 Fifth Ave. New York, N.Y.

"Millions prefer it to" mayonnaise-*costs less!*

Miracle Whip is *different*—delicious! The time-honored ingredients of mayonnaise and old-fashioned boiled dressing are combined in a new, skillful way. Given the long, thorough beating that French chefs recommend for ideal flavor and smoothness—in the Miracle Whip beater that's *exclusive* with Kraft.

Lično delo

Za društvene prireditve, družabne sestanke, poroke in enake slučaje, naročite tiskovine v domači tiskarni, kjer je delo izvršeno lično po vašem okusu. Cene vedno najnižje.

Enakopravnost

6231 St. Clair Ave., HEnderson 5811

LIFE'S BYWAYS

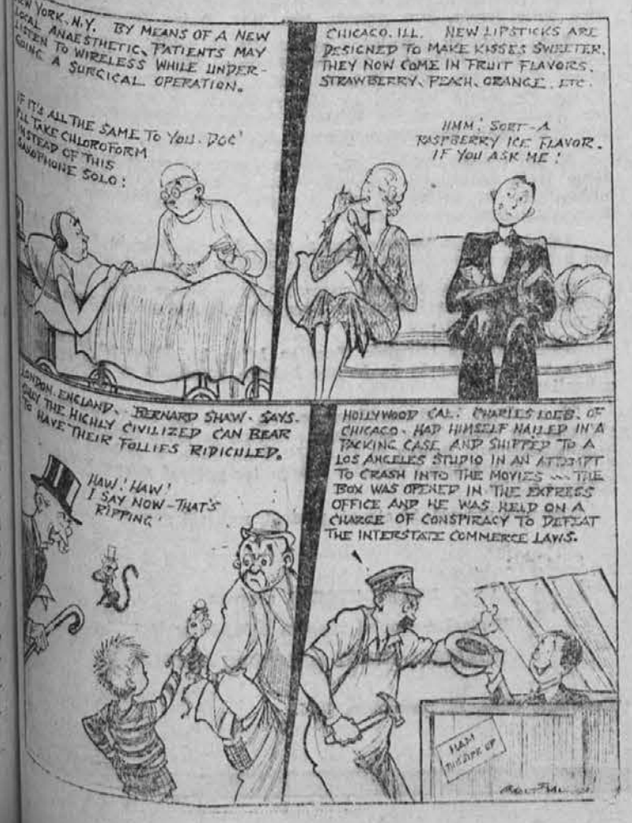

Carica Katarina

Zgodovinski roman

Priznavam Vam. Veličanstvo da mi je bilo zelo težko glumiti to dvojno ulogo. Grofice Klarise Pineberg mi ni bilo lahko zvabiti na krov ruske vojne ladje, edino dejstvo, da gre za nasprotnico Vašega Veličanstva me je vzpodbujalo, da jo napravim neškodljivo, kajti baš s svojim orožjem — s svojo lepoto in mladostjo, — bi utegnila sleparka postati veliko bolj nevarna, kakor marsikateri upornik, ki se je pojavil do sedaj.

Ta sleparka, — je nadaljeval Orlov po kratkem molku, pri tem pa se je silil k smehljaju, — se nahaja za enkrat v varni temnici in ne bo minilo dolgo, ko bo za vedno izginila s tega sveta.

— Vsi naši sovražniki morajo izginiti, knez Orlov, — odvrne Carica Katarina, — to je božja volja, čeprav se moje nežno žensko srce premnogokrat tudi protivi proti nasilnim sredstvom, — kljub temu pa sem to dolžna Rusiji in svojemu imenu, ki bo zapisano v zgodovini Rusije.

Na žalost pa je vedno še ljudi, knez Orlov, ki mislijo, da svojo carico lahko varajo, — toda vsi ti nesrečneži bodo poginili, — kajti jaz sem postala po milosti božji ruska carica, — in prepričana sem, da me Bog ne bo nikdar več zapustil.

Edini Subov je opazil, kako je Katarina pri teh besedah Aleksandra Potemkina po strani pogledala.

— Bog daj, Veličanstvo, — vzklikne knez Gregor Orlov, — da bi se prestol moje velike carice enkrat za vselej očistil vseh teh strupenih kač in ostudne golazni.

Če pa vaše Veličanstva potrebuje zanesljivih in spretnih rok, nudim jaz svoje, — roke kneza Gregorja Orlova bodo vedno pripravljene storiti, kar boste zahtevali!

Sedaj pa mi dovolite, Veličanstvo, — nadaljuje Orlov s popolnoma spremenjenim glasom, — da popravim krivico, ki sem jo nekoč storil. Dovolite, da bo današnji dan zame dan veselja, — to pa bo zame največja nagrada.

— O kakšni nagradi govorite, knez Orlov?

— Prosim, da mi oprostite, — odgovori Orlov. — Prosim, da mi oprosti človek, kateremu sem povzročil težko bolest.

Storil sem to, ker me je premagala strast, ker nisem vedel, kaj delam.

V tistem nesrečnem trenutku sem napadel kneza Aleksandra Potemkina, ranil sem ga s svojo sabljo, pri tem pa sem bil tako nesrečen, da sem uničil njegovo oko.

Radi tega dogodka sem se že zdavnaj bridko kesal, — dolgo potovanje po morju in osamljenost ter tiho življenje so pripomogli k temu, da sem spoznal svojo krivdo.

Vaše Veličanstvo prosim, da posredujete med menoj in med knezom Potemkinom in da mi dovolite, da se obrnem h knezu Potemkinu in ga prosim odpuščanja.

Katarina prikima z glavo.

Orlov ponudi svojemu sovražniku roko.

— Knez Potemkin, — reče Gregor Orlov z globokim glasom, — dajte mi roko, — oprostite mi, pomirite se z menoj! Doslej sva si bila sovražnika, — na škodo Njenega Veličanstva in naše države!

To pa se ne sme več nadaljevati, — oba imava iste interese, — najina carica nama nalaga, da storiva našo domovino veliko in mogočno in braniva svojo vladarico.

To naju mora zediniti, midva morava biti nepremagljiva viteza, ki bosta stala poleg Katarininega prestola, tako da se naši ljubljeni carici ne bo mogel približati nobeden sovražnik s slabim namenom.

Če vam je mogoče, knez, pozabite na tisto, kar sem vam storil, dajte mi svojo roko in pomislite na to, da sem jaz starejši, da vam skesano prožim roko.

Potemkin položi svojo desnico v Orlovo.

— Knez, — reče Aleksander Potemkin, — ne jezim se več na vas. — Povzročili ste mi veliko nesrečo, pretrpel sem mnogo bolečin, — toda čas ozdravi vse rane, — ko pa vidim, da tako odkritosrčno skrbite za našo veliko carico, mislim tudi jaz, da bi bilo najboljše, če bi si bila prijatelja!

Zopet se je Platon Subov nahajal v bližini.

In zopet se je smehljal.

Prav dobro je vedel, da ne pomeni obnovitev tega prijateljstva ničesar drugega, kakor obnovitev sovraštva.

Vedel je, da je knez Orlov hotel pomiriti Potemkina samo zato, da bi ga potem z enim samim udarcem uničil.

Radi tega Orlov ni hotel, da bi mu bil Potemkin sovražnik, bal se je, da bi mu mogel škodovati pri carici, — pravo prijateljstvo pa je bilo med njima nemogoče.

Med Katarininimi dvorjaniki se je hitro razširila vest, da sta se nekdanji in sedanji caričin miljenec pomirila.

Minister Panin potegne svojo dozo iz žepa, si prižge cigareto in začne premišljevati. Mislil je, da se je njegov učenec Aleksander Potemkin že naučil, kako je treba postopati z divjimi zvermi, — človek jih mora najprej malo pogladiti, da jih pomiri, ko pa pride čas, mu je treba zgrabiti samo nož ali pa bič — takrat se pogovarjamo z njimi drugače.

Grof Panin je mislil, da bo s tem knezom Orlovim nekoč tudi drugače govoril.

Potemkin ni pozabil Katarinine zapovedi.

Pred polnočjo jo je moral čakati na obali jezera.

S knezom Orlovim je spregovoril nekaj ravnodušnih besed, potem pa je prosil carico za dovoljenje, da bi smel oditi.

Deset minut pred polnočjo je moral čakati Katarino na obali jezera in najeti gondolo.

O polnoči pa sta se zmenila z Elizabeto za sestanek.

Sporazumela sta se, da se bosta sešla pri nekem starem paviljonu, ki se je nahajal na obali in katerega so imenovali Puščavnik, ker je tam nekoč živel človek, ki je živel samotarsko življenje.

Ta puščavnik je že zdavnaj umrl, izginil je, njegova hišica pa se je še vedno nahajala v carskem parku, — tu je stala kot spomin na pobožnega moža.

Ta majhna hišica je že slišala mnogo šepetanja zaljubljenih parov, slišala je že marsikateri sladki vzdihljaj zaljubljencev, ta stari paviljon je videl že marsikatero solzo, slišal mnogo priseg večne ljubezni, — tam so se po navadi shajali zaljubljeni pari.

Elizabeta se sploh ni prikazala na proslavi, čeprav bi to pod krinko doktorja Betalesija lahko brez skrbi storila.

Potemkina ni videla radi tega že nekaj ur, z vso silo svoje duše je hrepenela po času, ko bosta zopet združena.

Pa tudi Aleksander Potemkin je komaj pričakoval, da bo napočil čas, ko se bosta sešla pri starem paviljonu.

— Potrpežljivost, — si misli Potemkin in potegne iz žepa svojo uro, — nikdar več je ne bom zapustil, nikdar več se ne bova ločila.

Za beg je vse pripravil, točno je vse preračunal, torej mu je bil uspeh zagotovljen.

Potemkin in Elizabeta sta svoj sklep zaupala Apraskinu, ki je obljubil, da bo priskrbel kočijo.

Apraskinu se je posrečilo, da je kupil majhno, čisto navadno kmetsko kočijo in dva konja.

Apraskin sam pa bo kočijaž.

Sklenil je, da bo čimprej odpotoval domov, kajti hrepenel je po svoji ženi, po Mili.

Javiti je hotel staremu Voroncovu, Natalki Soltikovni, Miroviču in Olgi, da je Elizabeta zopet našla svojega Potemkina in da bo mladi par ostal odslej vedno skupaj.

Vedel je, da bo ta vest vse zelo razveselila, v tem pa sta ga prehitela Elizabeta in Potemkin s svojim načrtom o begu in Apraskin je seveda takoj pristal na to, da bo prevzel službo kočijaža.

Med tem premišljevanjem je Potemkin prispel do jezera.

Površina je bila mirna in temna.

V daljavi pa je videl nebroj lampijončkov, na lahnih valovih pa so se zibale gondole.

V gondolah so sedeli italijanski gondolijerji, katere je Katarina nalašč za to prireditev poklicala v Rusijo.

Potemkin je stal na obali in motril črnolase, od južnega solnca ožgane inozemce.

Tu pa tam je že nosila katera gondola zaljubljene ljudi.

Gondolierji pa so prepevali pesen svoje domovine. To je bila sladka pesem polna hrepenenja, ki se je dvigala v Carskojem selu, daleč od domače grude v noč.

Potemkin je premišljeval, — moral je ubogati, če mu je bilo po volji ali pa ne.

Šel je, da bi poiskal gondolo zase in za carico. Moral pa je dobro premišljevati o tem, kako bi se pravočasno iznebil Katarinine družbe, da bo lahko ušel z Elizabeto.

Sprehajal se je po obali in premišljeval, kako bo pobegnil z ljubljeno deklico.

Ko je prišel do stopnic, katere je ukazala Katarina zgraditi za to prireditev in ki so vodile do jezera h gondolam, je zagledal lepega mladega gondolierja.

Potemkin stopi bliže.

— Hej mladenič, — vzklikne Potemkin italijanski, — pridi iz svoje gondole, rad bi s teboj govoril!

Gondoliere skoči na obalo in se postavi pred Potemkinom s ponižno kretnjo.

Knezu je mladi in lepi gondoliere ugajal. Na bledo čelo so mu padali črni kodri.

Mladenič se je bolestno smehljal, Potemkin pa je mislil, da revež hrepeni po svoji daljni domovini.

— Mladenič, ugajaš mi, — reče Potemkin. — Ali si tudi ti eden izmed gondolierjev, ki jih je carica poklicala iz Italije.

— Sem, signor!

— Kako se imenuješ?

— Kako se imenujem?

Gondoliere ga hitro pogleda, potem pa reče:

— Imenujem se Gianettino!

— Odkod si?

— Iz Benetk, gospod!

— Kako pa ti ugaja v Rusiji?

— Hvala, signor — tukaj je mrzlo!

Potemkin se nasmehne.

Bilo je poletje, ta tujec pa se je pritoževal, da je mrzlo! Sicer pa to ni bilo ničesar čudnega, kajti mladi Italijan je bil vajen pripekajočega italijanskega solnca.

— Povej mi, Gianettino, ali si že kedaj videl našo carico Katarino?

Potemkin ni opazil, kako so se mladeničeve oči pri tem vprašanju zasvetile.

— Nisem je še videl, signor, — odvrne gandoliere.

— Dobro, zelo dobro! — vzklikne Potemkin. — Poslušaj, nekaj ti bom povedal! Ali hočeš zaslužiti mošnjo denarja?

— Signor, prišel sem v Rusijo, da bi zaslužil denarja, — hahaha, prišel sem samo radi tega.

In zopet ni opazil Aleksander Potemkin, kako porogljivo in trpko so zvenele mladeničeve besede.

Potemkin potegne iz žepa svojo denarnico, ki je bila nabito polna denarja.

— Ta denarnica naj bo tvoja, Gianettino, — reče Potemkin, — če mi storiš majhno uslugo!

— Hm, lahko bi zahtevali, da bi vam storil uslugo, ki pa bi jo moral plačati s svojo glavo.

— Ah, — takoj se boš prepričal, da gre le za majhno nedolžno šalo!

— Za šalo — govorite, signor kaj moram storiti?

Potemkin je dal gondolierju znamenje in oba sta se oddaljila od obale nekaj korakov.

— Čez nekaj trenutkov bo prišla sem na obalo neka dama. Opazil boš, da bodo v tem trenutku pristale vse gondole ob obali in da bodo vsi ljudje izginili iz gondol.

— S to damo bom stopil v tvojo gondolo, Gianettino, in vozil naju boš po jezeru, pri tem pa boš prepeval čim žalostnejše svoje benečanske pesmi. Ai me razumeš?

— Razumem, signor!

— Sedaj pa poslušaj, Gianettino! S to damo si bom dovolil majhno šalo, ker me je pred kratkim užalila v družbi, ti pa mi boš pri tem pomagal. V trenutku pa, ko bo postajala dama napram meni nežna, bi jo rad pobrisal!

— Radi pobrisali? — Toda, signor, vi pozabljate, da se bomo nahajali sredi jezera!

— Seveda, tvoja dolžnost pa bo takrat, da se boš neprenehoma držal obale in sicer tako, da mi bo treba samo skočiti, pa bom na trdih tleh!

— Aha, — potem pa?

— Potem pa moraš gondolo hitro potisniti od obale in jo peljati čim dalje na jezero. Ostani najmanj dve uri na vodi daleč od obale!

— Kaj pa, če bo vpila, signor?

(Dalje prihodnjič)

Pristopajte k Cankarjevi ustanovi in naročajte se na "Cankarjev glasnik". Pokažite, da naprednjaki ne znamo samo govoriti, temveč tudi ustvarjati, kadar se za nekaj zavzememo! Pokažimo, da smo še krepki in čili in se ne mislimo še podati reakciji!

FRANK ZAKRAJŠEK
Slovenski pogrebnik
1105 NORWOOD RD. ENdicott 4735

NAZNANILO in ZAHVALA

Žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebridko vest o veliki izgubi preljubljenega in nikdar pozabljenega soproga

IGNAC TRBIC

ki je previden s svetimi zakramenti za vedno v Gospodu zaspal dne 19. oktobra 1936 v starosti 59 let. K večnemu počitku smo ga položili dne 22. oktobra 1936 na Calvary pokopališče.

V globoki hvaležnosti si štejem v dolžnost, da se iskreno zahvalim vsem najinim številnim prijateljem in dobrotnikom za vse, kar so nam dobrega storili ter mi bili v pomoč in tolažbo v teh najbolj žalostnih in težkih dnevih, posebno pa družini Frank Jager Sr., Mr. in Mrs. Frank Jager Jr., Mr. Charles Jager, Mr. Anton Uss, Mrs. Helen Kremžar in družina.

Kakor tudi lepa hvala vsem, ki so ga prišli pokropit, vsem, ki so pri njem čuli in molili ter vsem, ki so se udeležili zadnjega sprevoda.

Obenem tudi lepa hvala Mr. Anton Knausu in sin, ki sta prišla sem iz Pittsburgha, Pa., ter se udeležila pogreba.

Prisrčna hvala za poklonjeno cvetje, ki ste ga položili ob krsti preljubljenega soproga in sicer: družini Jager, Mr. Anton Uss, Mr. in Mrs. Louis Podpadec, družina Anton Nahtigal, družina Anton Knaus iz Pittsburgha, družina John Kopač, Mr. in Mrs. Urbančič in družina, Collinwood, Mr. Frank Pecjak in družina, družina Frank Milavec, Mrs. Frances Cerar in sin, Mrs. Kremžar, Mr. in Mrs. James Hočevar, Mr. in Mrs. John Setina in hčere, družina Florjan Setina, družina Frank Piks, E. 72 St., Mr. Anton Golob, Mr. in Mrs. A. Klopec, družina Erazem Gorshe, Mr. Albin Poznik, Mr. Jacob Poznik, družina Frank Perhaj, družina Terezija Rozman, družina Fiercnik, družina Joseph Pintar, Mr. in Mrs. Wm. Janis, Neighbors and Friends, društvo Carniola Tent No. 1288 T. M.

Iskrena hvala sledečim za obilne darove za svete maše: družina Anton Grosel, Mr. in Mrs. Joseph Potokar, iz 82 St., Mrs. Mary Gerbec, Lorain, Ohio, družina John Mozic, Mr. in Mrs. Frank in Mary Marinko, družina A. Cergol, družina Frank Klopčič, Dibble Ave., Mr. in Mrs. L. Fink, Mr. in Mrs. Ben Stanonik, Mr. in Mrs. Frank Arko, Mr. in Mrs. Anton in Mary Peterlin, Mrs. Svigel, Bonna Ave., Mrs. Frances Cerar in sin, družina Mike Suhadolc, E. 71 St., družina Horvatin, družina Anton Kastelic, družina Anton Erjavec, Mr. in Mrs. F. Laurich, Mrs. Frances Pernus, Mr. in Mrs. Anton in Mary Peterlin, družina Zust iz Edna Ave., Mrs. Svigel, Mrs. in Miss Dobravec, Mr. in Mrs. L. Schuster, Mr. in Mrs. Jack Klopčič, Mr. in Mrs. Anton Hrovatich, Mr. in Mrs. Martin Zugel, St. Clair Ave., Schuster, Suhadolc, Mr. in Mrs. John Jerala, Mrs. Arendt, Mrs. Wm. Weiss, Torosek.

Lepa hvala za brezplačne avtomobile ob priliki pogreba in sicer: Mr. Louis Podpadec, Mr. Jos. Rozman, Mr. Jack Klopec, Mr. Frank Yager, Mr. Mike Suhadolc, Mrs. Frances Cerar, Mr. John Mozic, Mr. Albin Boznik, Mr. Anton Knaus iz Pittsburgha, Pa., Mr. Anton Grosel, Mr. Al Kremzar, Mr. Frank Piks, Mr. Klopcic, Mr. Wm. Janis, Mr. Frank Klopcic, Dibble Ave.

Najprisrčnejša hvala Rev. Matija Jagru za obisk in za podeljene svete zakramente, za spremstvo iz kapele v cerkev in na pokopališče in za opravljene cerkvene pogrebne obrede in za krasen tolažilni govor v cerkvi.

Prisrčna hvala pogrebnemu zavodu Joseph Žele in Sinovi za vso prijazno naklonjenost ter za simpatično vodstvo pogreba.

Še enkrat prisrčna hvala vsem, ki ste se na en način ali drugi izkazali kot zvesti prijatelji, ne bom vas pozabila in naj vam ljubi Bog stotero povrne.

Hvala društvu Carniola Tent za hitro izplačitev posmrtnine. Hvala vsem skupaj in če je ime kakega izpuščeno se mu enako zahvalimo.

Ti, predragi in nepozabljeni soprog, ki si me za vedno zapustil, smrt je rešila Tebe trpljenja, meni pa je vzela ljubljenega in zvestega soproga. Bridka je bila ločitev od Tebe. V globoki žalosti želim, da uživaš sedaj nebeško veselje ter počivaj mirno v zaslaženem počitku.

Ohranite mu vsi, ki ste ga poznali, najlepši spomin!

Žalujoči:

HELEN TIRBIC, soproga.

V stari domovini zapušča žalujoče sestre:

ROZALIJA RIBIC in LOUISE TIRBIC.

Cleveland, Ohio, 18. novembra, 1936.

POZOR! POZOR!

Med nami Slovani, je BOŽIČ ena lepa navada. Na Božič, mi Slovani se radi spominjamo naše obitelji in naših sorodnikov. Če osebno ne morete biti skupaj z vašim obitelji in sorodnikom, to lahko storite potom ene male pošiljatve denarja v domovino. MIHALJEVICH BROS. AGENCIJA, to lahko stori za vas. MIHALJEVICH BROS., pošteno poslujejo v naši naselbini več kot 15 let. Vsaka pošiljatev je absolutno garantirana po AMERICAN EXPRESS CO., ker oni rabijo samo AMERICAN EXPRESS MONEY ORDERS. Če pri vašem Agentu ali Bankirju ne morete dobiti take garantirane postrežbe, se oglasite pri

Mihaljevich Bros. Agenciji

6031 St. Clair Ave. Odprto zvečer do 7:30

AKO IZVESTE NOVICO,

ki se vam zdi zanimiva, jo sporočite nam, ker bo gotovo tudi druge zanimala. Oglasite se v uradu, pišite ali pokličite telefonično

HEnderson 5811

Lahko sporočite tudi našim zastopnikom:

V St. Clair okrožju:
John Renko, 955 E. 76 St.

Za Collinwood, Nottingham, Noble:
John Steblaj, 390 E. 162 St.

Za Newburg in West Side:
John Peterka, 1121 E. 68 St.

CIMPERMAN COAL CO.
1261 Marquette Avenue
HEnderson 3113

Dober premog — hitra postrežba.

J. J. FRERICKS

DR. L. A. STARCE
pregled oči
Ure: 10-12, 2-4, 7-8
6411 ST. CLAIR AVE.

Dekleta in žene!

Ker se blago drži, zato vam svetujem, da si izberete fino, moderno in čisto volneno "Sterling" suknjo ali Fur Coat, prej ko mogoče, direktno iz tovarne in to po veliko nižji ceni, kakor kje drugje.

Prosim, oglasite se, ali telefonirajte, da vas peljem naravnost v tovarno, kjer si lahko izberete fino in trpežno suknjo po vaši volji in ceni.

Če naročite suknjo, plačate nekoliko takoj in drugo pozneje. Se vam priporoča

Benno B. Leustig
1034 ADDISON ROAD
ENdicott 3426

PAIN-EXPELLER
Trade Mark Reg. U. S. Pat. Off.
Pomoč od strašnih bolečin nevralgije — takoj.
PAIN-EXPELLER
35c. in 70c. pri vseh lekarnarjih.
WORLD FAMOUS LINIMENT

V najem se odda

Opremljeno sobo s kuhinjo, kopalnico, elektriko, furnez in klet Vpraša se na 448 East 157 Street.

Proda se

Dobro idoča gostilna se mora prodati radi bolezni lastnika. Za naslov vprašajte v uradu tega lista.

V najem

Odda se v najem 5 modernih sob, vse novo papirane in barvane, furnez, podstrešje, klet, porch. Vpraša se po 4. uri popoldne na 14315 Darley Ave.

V najem

Oddajo se stanovanja, eno obstoječe iz 4 sob in kopalnice, drugo iz 5 sob in kopalnice. — Vprašajte na 6424 Spilker Ave.